

11.11.2013, Nr. 03/10349

Cancelaria de Stat
Copie: **Ministerul Economiei**

Cu referire la **proiectul Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 123-XVIII din 23 decembrie 2009 cu privire la gazele naturale și proiectul Hotărârii Guvernului privind aprobarea acestuia**, prezentat spre contrasemnare, reiterăm observațiile Ministerului Justiției expuse în avizul nr. 03/536 din 21 ianuarie 2013 și neînsușite de autorul proiectului, precum și relevăm unele observații suplimentare.

1. La pct. 8 referitor la completarea art. 6 alin. (3) cu prevederea potrivit căreia „*terenurile, proprietate publică a autorităților administrativ teritoriale se transmit în folosință, cu titlu gratuit, operatorului rețelei de transport sau operatorilor rețelei de distribuție pentru efectuarea lucrărilor necesare construcției sau exploatării rețelelor de gaze naturale*” sintagma „*autorităților administrativ teritoriale*” se va substitui cu sintagma „*statului sau a unităților administrativ-teritoriale*”. Or, reieșind din prevederile Legii nr. 121-XVI din 4 mai 2007 privind administrarea și deținatizarea proprietății publice, *proprietate publică* reprezintă totalitatea bunurilor domeniului public și a bunurilor domeniului privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia. Iar, potrivit art.9 din Legea prenotată, împuternicirile de proprietar al patrimoniului unității administrativ-teritoriale sînt exercitate de consiliul local în numele unității administrativ-teritoriale.

Mai mult, în conformitate cu art. 4 al Legii Nr. 523-XIV din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, subiecți ai dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sînt autoritățile administrației publice a satului, comunei, orașului, municipiului, raionului, unității teritoriale autonome Găgăuzia, care exercită acest drept în numele colectivității din teritoriul unității administrativ-teritoriale respective.

2. La art. 35 alin. (1) lit. h), k) și art. 37 alin. (1) lit. g) sintagma „*(precum și în) alte regulamente aprobate de Agenție*”, în opinia noastră, este formulată general, fiind susceptibilă de interpretare extensivă. În această situație apare riscul ca, între formularea textului legal și cazurile de executare în practică să existe neconcordanță. În acest caz formularea textului legal este prea largă față de situațiile care se pot încadra în text.

În plus, art. 9 alin. (2¹) al Legii nr. 317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale prevede, că limitele de reglementare pentru autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control sunt stabilite, pentru fiecare caz aparte, prin legi.

Prin urmare, în scopul asigurării condițiilor legalității și preciziei la întocmirea actelor legislative, consacrate de art. 3 al Legii nr. 780-XVI din 18 iulie 2003 cu privire la actele legislative, precum și pentru a nu permite lărgirea abuzivă a sferei de competență a autorității emitente, se propune ca textul de lege să prevadă cu exactitate actele ce urmează a fi elaborate și organele cu drept de aprobare a respectivelor.

3. La pct. 24 și 26 vis-a-vis de completarea art. 35 și 37 cu alin. (3¹) în redacția „*întreprinderile care pînă la momentul intrării în vigoare a modificărilor la prezenta Lege, au întreprins măsuri aferente separării contabile, funcționale sau legale, care asigură o independență mai mare a operatorului rețelei de transport și de sistem față de întreprinderea afiliată, nu pot anula aceste măsuri*” cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechilor reglementări care urmează a fi adaptate noului act normativ. Prin urmare, este necesară stabilirea acestei norme în articolul II. al proiectului de Lege respectiv care va fi destinat dispozițiilor finale și tranzitorii. De altfel, menținerea acestei prevederi în varianta propusă, ar crea confuzii în raport cu sintagma *pînă la momentul intrării în vigoare a modificărilor la prezenta Lege*, avînd în vedere că, din momentul intrării în vigoare a amendamentelor prezentate, acestea se vor încorpora în textul de bază al legii (celelalte supuse amendării).

4. Textul de la art. 54 alin. (1), ce dispune în principal *operatorilor rețelelor de distribuție în termen de 1 lună de la intrarea în vigoare a modificărilor la prezenta Lege, de a finaliza separarea conturilor contabile și de a separa funcțional activitatea de distribuție a gazelor naturale de activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate*, cuprind măsurile necesare intrării în vigoare și punerii în aplicare a noilor reglementări. Respectiv, enunțarea acestora se va face în articolul II. al proiectului de Lege respectiv care va fi destinat dispozițiilor finale și tranzitorii. De altfel, menținerea și acestei prevederi în varianta propusă, ar crea confuzii în raport cu sintagma *de la intrarea în vigoare a modificărilor la prezenta Lege*, avînd în vedere că, din momentul intrării în vigoare a amendamentelor prezentate, acestea se vor încorpora în textul de bază al legii (celelalte supuse amendării).

5. Enunțul propus spre completare la art.54 alin.(2⁴) și anume, „*după intrarea în vigoare a modificărilor la prezenta Lege, furnizorii vor renegocia cuantumul penalității cu toți consumatorii finali, cu respectarea plafonului maxim stabilit*” se atribuie, de asemenea, la categoria măsurilor necesare punerii în aplicare a noilor reglementări. Respectiv, este necesară stabilirea acestuia fie în articolul II. destinat dispozițiilor finale și tranzitorii, fie se va exclude integral, întrucît această prevedere ține de modificarea unor clauze contractuale, care pot fi operate între părțile contractante cu condiția respectării prevederilor legale în vigoare. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (7) din Legii nr. 123-XVIII din 23 decembrie 2009 cu privire la gazele naturale, furnizorul este obligat să notifice consumatorul final despre intenția de a modifica contractul, precum și despre faptul că acesta din urmă are dreptul să rezilieze contractul în caz de dezacord.

Observații suplimentare:

6. Modificarea noțiunii „întreprindere integrată pe verticală” de revăzut conceptual din considerentul că, poate fi interpretată în sensul că, întreprinderile vor fi integrate pe verticală doar în cazul în care aceleași persoane fizice vor face parte din

organele de conducere. Integrarea vizează, însă, relațiile dintre persoanele juridice și nu modul în care sunt formate organele acestora.

7. La art. 5 alin. (1) lit. a) privind punerea în competența Guvernului a sarcinii de a asigura securitatea energetică a statului, inclusiv pentru asigurarea aprovizionării cu gaze naturale a consumatorilor finali, prin crearea, în caz de necesitate, a unei întreprinderi care să desfășoare activitate de transport, de distribuție sau de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate, de substituit sintagma „a unei” cu sintagma „a unor”, întrucât ar putea exista necesitatea creării mai multor întreprinderi ce ar desfășura fiecare una din activitățile menționate.

8. La art. 8 alin. (1) lit. g) sintagma „principiului costurilor și cheltuielilor necesare și justificate” este conceptual greșită, deoarece inițial se spune că costurile și cheltuielile trebuie să fie „necesare” și „justificate” și deci nu ar trebui să fie luat în considerație cele ce nu sunt necesare. Însă, în acest caz, este o problemă de concept. Legea trebuie să prevadă un mecanism care ar preveni asemenea cheltuieli. Dacă însă vor fi făcute, excluderea lor din tarif va afecta capacitatea de plată și în final securitatea energetică.

Proiectul Hotărîrii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 123-XVIII din 23 decembrie 2009 cu privire la gazele naturale se contrasemnează în condițiile prezentului aviz.

Viceministru

Nicolae EȘANU